

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

Ex Libro Qvinto Historiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

tem in hac Epistola, Filium Patri simili-
lem esse secundum Scripturas. Tum
verò eperà etiam ejusdem Acacii qui
quidem aliud in pectore reconditum,
aliud in lingua promptum habebat, u-
niversi qui aderant & ii quoque ipsi qui
dissimilem substantiam antea professi
fuerant, subscripserunt.

EX LIBRO QUINTO HISTORIAE.

POST hæc Acacius cum Impera-
torem in suam sententiam per-
traxisset, Basilium & Eustathium alios-
que plures variis criminationibus ap-
petitos, ex suis sedibus deposuit. Ipsum
quoque Macedonium Constantinopolis
Episcopum Sacerdotio exiit. Porro
deposito Macedonio, Eudoxius ex
Antiochensi Episcopo, annuente Con-
stantio, in ejus locum subrogatus est.
Ii verò qui depositi fuerant, in exilium
missi sunt. Basilus quidem in Illyri-
cum: reliqui autem, alius aliò disperi-
si. Qui cum in exilium ducerentur, sub-
scriptiones suas, quibus Ariminensis
Concilii fidem confirmaverant, revo-
carunt: atque hi quidem confubstan-
tialem, illi verò similis substantiæ Fi-
lium iterum prædicarunt. Aetius au-
tem depositus propterea quòd ἀπαρά-
ληκτον invexerat, quòd reliquis ejus ser-
monibus ac scriptis manifeste repugna-
bat: Mopsuestiam Ciliciæ relegatur:
Cum omnes propemodum ejus fauto-
res ac sectatores, non ipsum modo,
verum etiam fidem quam prædicabat,
subscriptione sua damnassent: alii
quidem opinionem quam prius am-
plexi fuerant abjicientes: alii verò
tempori servientes, & Imperatoris vo-
luntatem veritate ipsa potiore judi-
cantes. Porro Acacius, cum Basilium
quidem ob privatas inimicitias, Aeti-
um vero ob dogmatum discrepantiam
deposuisset & in exilium trussisset; Cæ-
saream rediens, in Ecclesiis quæ Pasto-
re suo viduatae erant, eos Episcopos
constituit, qui confubstantialis fidem
profiterentur. Ac Nicomediæ quidem
in locum Cæcropii, Θνησιμum ordi-
navit: Ancyrae vero in locum Basilii
Athanasium substituit. Tarsensibus
autem Silvani loco Acacium alterum
præfecit. Antiochiæ vero Clerici om-
nes qui cum Basilio olim consense-
rant in his quæ contra Aetium & Eu-
doxium tentata fuerant, indicta causâ
expulsi sunt. Et Meletius ex urbe Ar-
meniaë Sebastia accitus, in Antiochena

κελεύσας ἀφείχετο τὸ τὸ μὲν, ὁμοίον
παλεῖ καὶ τὰς γραφὰς ἀνομολογῆσαι τὸν
καὶ πάλιν ἐν αὐτῷ καταδρομῆ τῶ ἀκακίῳ
ἕτερος μὴν ἢ τὴν δόξαν, ἕτερος ἢ τὸν γλω-
σσῶν, ὑπογράφει πάντες ὅσοι παρήσαν, καὶ
ὅσοι πρὶν ἐπὶ ἐσθλὸν τὸ ἕτερον ἔσαν.

EK THS PEMPTHS ISTORIAΣ

ΟΤΙ Φησι μὲν ταῦτα ἀκάκιος, ὅτι
ἀφείβετο βασιλεῖον καὶ εὐσεβῶν βασιλέων
πείσας, καὶ αἰτίαι ἄλλαι ἄλλαι ὑπογράψαντες
καταφαιρῶν θεσπῶν καταφαιρῶν δὲ ἐξ ἀκακίῳ
Βνιον τὸν κωνσταντινουπόλεως ἐπισκοπον. τα-
θένος ἢ Ἐμακεδονίης, ἐν δόξῳ δὲ ἀνιοχίῳ
κωνσταντίνῳ γνώμη ἀνικαθιδρυθεῖσα τῶ θεσπῶ
ὑπερθεῖς ὄναι καὶ ὁ καταφαιρῶν ἑτέρας, βασι-
λεῖος μὴ εἶς ἰλλυρείος. ὁ ἢ λοιποὶ ἀλλο-
ἀλλαχόσ. οἱ πρὸς τὴν ὑπερθεῖον ἐτέρας
μῆροι, ἀφείδεσι μὴ τὰς οἰκίας ὑπογράφου-
αἶς τὴν ἐν δρομῶν πῖσιν ὑποσηκίαντα
ἀνακρήσει: ἢ πάλιν ὁ μὴ τὸ ὁμοίον
ἢ τὸ ὁμοίον. καὶ ὁ ἀείτιος ἢ καταφαιρῶν
διότι τὸ ἀπαρῶν ἀλλοίον εἰσηγήσας, ἐπε-
αὐτῶ ταῖς ἄλλαις ὁμιλίαις καὶ συζητήσε-
διαρρήδω ἀπεμάχετο, ὑπερθεῖος εἰς μα-
ψουσίαν τῆς κιλικίας ἐκπέμπεται, ὑπο-
γραψάντων καὶ αὐτῶ εἰ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
καὶ τῆς πῖσεως ἢ ἐκρυπτε, μικρῶ πῖσιν
αὐτῶ τῶ ἕρασῶν καὶ ὁμοφροῦν. τῶ μὴ
ἐν μέγαβολῆς τῶν πάλαι δεδογμένων. τῶ
δὲ τοῖς καίροις ἐν δόξῳ, καὶ τὴν τῶ βασι-
λέως γνώμῳ κρείττω τῆς πῖσιν ἀκα-
θείας ποιησαμένων. ὁ δὲ ἀκάκιος ὅτι πε-
εὶ βασιλεῖον δι' ἰδιαν ἐχθραν, καὶ τὸν αἰ-
τιον διὰ τὸ ἕτερον δόξῳ καταφαιρῶν καὶ ὑπε-
εἶς ποιησάμενος, ἀνατρέχων ἐπὶ τὴν κα-
σάρεαν, ταῖς χηρθεῖσαι ἐκκλησίαις δι-
χειρεῖς καθίστη, τὸ ὁμοίον θρησκουσίαις
καὶ καθίστησι μὴ ἐν νικομηδείῳ ἀλλ' ἐκρυ-
πίς, ὀνήσιμον. ἀλλ' ἢ βασιλείῳ τῶ ἀγνοῦ-
ἀθανάσιον. ἀκάκιον ἢ ἕτερον ἀλλ' ὀνήσιμον
τῶ ταρσῶ. ἐν ἢ τῶ ἀνιοχίῳ, ὅσοι μὴ πῖ-
τῶν ἐν τῶ κλήρῳ συνῆψαν βασιλεῖον ἐ-
τοῖς κατὰ τῶ ἀείτιος ἐν δόξῳ τοῖς μὴ εἶ-
ἐρήμῳ ἠλαύνοντε. μελέτιον δὲ τῆς πῖ-
βασίλειας τῶν δρομῶν μέγα πρὸς ἀμῶν

ἂντι εὐδοξίῃ τῷ θεῷ ἐκαθιδρύσθαι. ἢ δὲ γὰρ εὐδοξίῃ κωνσταντινικῆ πόλεως ἐπέβηκεν. ὁ δὲ μελέτιος, τὰ μὲν πρῶτα, τῆ τῷ βασιλείῳ ῥοπῇ θεραπεύων τὸ ἑτεροδόξιον ὑπεκρίνετο, καὶ τῷ τόμῳ τῶν ἑσπερίων ὑπέγραψε. τὸ δὲ τῆς ἀνιοχίας ἐπάρξας θρόνον, θερμὸς ἦν τῷ ὁμοσίου ὑπέρμαχῳ. χειροτονεῖ δὲ καὶ πελάγιον ὁ ἀκάκιος ἐν λαοδικείᾳ. καὶ ἀπλῶς ἔβη ἀντὶ τὴν δύναμιν αἴπειτα, τὴν βαβυλῶν ἐδίδου, καὶ τὸ κράτιστον ἀντι τῶν Ἰεραζηνίων, ὅθεν τὸ ὁμοσίου εἰς τὸ ἀπερθεύσαιον τημῶνας ἐγκαθίσταται.

2. Ὅτι Φησὶν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἀκάκιον μαθῶν, ὡς ὁ ἀέτιος ὑπὸ ἀντιόχου τῷ μοψουστίας ἐπισκόπου ἐς τὰ μάλισα φιλοφροσύνης ἀξίῳ, εἰς ἀμβλαδα τῆτον μεθοριῶν καὶ πρὸς ἀκελδύε, ἐκεῖ κακῶς διαπορῆσαι τὸν βίον, διὰ τὸ βάραρον καὶ μισάνθρωπον τῶν ἐνοικούντων ἀνυχμῶν καὶ λοιμῶν τὴν χώραν ἔχωντος ἀνυποίεσθαι, ὡς ὅσα ὁ δυναστὴς ψυδολογεί, τὸν ἀέτιον Ἰεραζηνῶν τὸ θεῖον λύσασθαι τὰ δεινὰ, παμπολλῆς ἢ τυχεῖν ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων ἐνοίας τε καὶ σεβασμιότητος.

3. Ὅτι πρὸς ἀέτιον καὶ εὐσεβίον καὶ κελδύσιον καὶ ταιρεζηνίων, ἀμφὶ τὴν μάρην καὶ εὐδοξίον γνώμη κωνσταντίνου, τῆς κυλικῆς τῆν ὁμοσίου ἐπισκοπῆς χειροτονῶσιν, ἐκ ἄλλως ἐκέλευε τὴν χειροτονίαν ἀναγομένην, εἰ μὴ παρ' ἀντιόχου ὑποχρέσεως λαβοί, ἢ ἀέτιον ἢ τῆν ὑπεροχίαν καὶ τῆν καταιρεσίαν εἰς τρεῖς ἀπαρῆζοντο μῆνας.

4. Ὅτι Φησὶν εἰς τὸς κωνσταντίνου τῶν πολεμίων κρατεῖν, ἐπειδὴ ὁμογενῶν ἄνθρωπον τὴν δεξιὰν Ἰεραζηνίαν, καὶ ὅθεν ἀμφὶ θεοφίλον καὶ ἀέτιον ἢ σέρραν, διαβολῆς ἀναπειθεῖς βασιλεὺς, ὑπεροχίαν ἐποιήσατο, πρὸς πέρας συμπλακείας τὸ ἦσαν ἠνεγκεν.

5. Ὅτι Φησὶν ὅσα ὁ δυναστὴς, τὸν ἀνιοχίας μελέπον ὑπὸ κωνσταντίνου καὶ αὐτὸν ἐν ἀνιοχίας διαλείβοντος, ὑπερθελον ἐς τὴν ἐαυτῶν παλαιοὺς τὴν μελιμνὴν ἐπέμψαι, ὡς ἐπιπορίας ἀλόγη, καὶ ὅτι τὸ ὁμοσίου πρὸς ἐβδύων ἐκλόπως, τὸ ἑτεροδόξιον καὶ ἐξαρχμαλίζετο. μετὰ πέπε) ἢ Ἰεραζηνίας, τὸν σωμαρεσιώτην δρῆς ἐκζῶιον καὶ τῆν χεῖρας ἐπιθεῖναι ὅθεν ἐπισκόπος κελδύσας, ἐπισκοπὸν ἀνιοχίας διακαθίστησιν.

A sede ab eodem Acacio collocatus est vice Eudoxii. Jam enim Eudoxius, Constantinopolitanam ad sedem conscenderat. At Meletius, prius quidem dissimilis substantiæ Filium professus, ad Imperatoris arbitrium sese accommodabat, & Occidentalium Epistolæ subscripserat. Sed postquam ad Antiochenam sedem promotus est, consubstantialis propugnator acerrimus exstitit. Laodicæ verò idem Acacius Pelagium ordinavit Episcopum. Atque ut breviter dicam, ubicunque vis ac potentia ei consilium dabat, in eorum locum qui expulsi fuerant, eos qui consubstantialia apertissime profiterentur, summo studio collocavit.

2. Cum Imperator ex Acacio didicisset, Actium ab Auxentio Mopsuestiæ Episcopo omni humanitate ac benevolentia foveri, eum Amblada deportari iussit, ut vitam illic miserè finiret, ob barbariem atque inhumanitatem incolarum, cumque æstus ac pestilentia intolerabilis eum locum infestarent, impigiste mendaciorum scriptor ait, Actium placato divino numine has calamitates depulisse, & summa benevolentia atque observantia ab incolis exceptum esse.

3. Post Eustathii, Eusebii & Eleusii depositionem, Maris atque Eudoxius annuente Constantio Eunomium Cyzici Episcopum ordinarunt. Qui tamen hanc ordinationem suscipere recusavit, nisi prius sponsonem ab iis accepisset, Actium & exilio & depositionis sententia absolutum iri. Eique rei perficiendæ intervallum trium mensium definitum est.

4. Cum Constantius de hostibus victoriam reportare antea solitus esset, postquam proximorum cruore dextram suam contaminavit, & Basilii calumniis impulsus, Theophilum & Actium ac Serram exilio multavit, commisso cum Persis prælio victus recessit.

5. Ait impius Philostorgius, Meletium Antiochenum Episcopum à Constantio qui tunc Antiochiæ degebat, Melitinam quæ patria ejusdem erat, relegatum esse, tanquam perjuri convictum, & propterea quod cum τὸ ὁμοσίου ardentissime predicaret, idem tamen τὸ ἑτεροδόξιον amplecti se fingebat. Post hæc Constantius Euzoium hæresos Arii consortem, ex urbe Alexandria evocavit: iussisque Episcopis ei manus imponere, Episcopum Antiochiæ eum constituit.